

Dare Likar: Prvič pa že ne

idrijsko narečje

Francl je zwečier, kot že túlkat prej, parklamatúru u aštarije. Wos zasapen je biu, se je ad tam, kuoder je pustu saje zjala, gar da aštarije klanc m pa douga puot. Biu je žejn m pa slabe uole. Pa še nikaj družga ga je matral. Prou rís. Pouhne hlače je jemu tistga tišajne m pa prou pouhn kufr je jemu tega, de huod s trdm pr sàjih zrílih sednnajstih lítih ad saje babe. No ja, dwí lít je bla mlajš ad nega. Bla je luštna zjala pa tud mal zalublen je biu ad začietka, zdej je pa pačas začejneu bit nerwozn. Neučakan, pa tu.

Stuopu je u aštarije h kampani. H tistm, ka mu pr negovih problemih nisa glih pamagal. Bahál sa se gliede sajih puostlnih padwigou, negowa foušije pa je zarad tega hwiečm rasla. Šele pa enmu ta trietmu glažu wina, se je upou uklučť u debata m pa tud sam kej dadòt. Se lih naumn ni biu. Je pòč sam panauleu izmišlene rči m pa še sam mal abrnú m pa dadàu.

Wondr, tud če se je zawídou, de se usi pa ta wiečm le hwalje m pa lažeje, je biu kànc kàncou, na saje velika gràza, kar zlo gwišn, de je ad useh u kampani edin, ka ni še nkul biu prou zaris pr kešni bab. Pa lih ncuoj, če le ni biu hudič, se je namínu, pr usakmu kazarcu bel zagwišn, de bo temu nariedu kànc. Laputnu je še en špricar, pal je je pa med tahujš debata čist patihu pamoknu won. Stisnu je piest, stisnu je zabie ... grjema!!

Čist točnu je wídu, kej mu je tríba nardit. Kot marskuod drguod, je tud u nehni wòs žwila ana taka gaspa, ka je, kok bi se rjekl, rešwala take rči. Se se zastuopma, a nè!? Pamagala je púbam pr taprwih šritih u swít adraslih ldi. Se dapadla se Julka ni Franclnu. Níti mal nè! Zdíla se mu je zašpehána, zapòšena babnca. M pa stara kòt svít.

»Rajtam, de ih ima že čes trideset!« je pamislu.

Useglih pa je tist wečier patrkou pr nè pa šip. Julka je pršla kar h uratm.

»O, Francl« ga je prou nawihanu abgawarila »ti pa še nis biu na abisku pr men. Sliš, kej te je za an zlúdi pniesu?«

»O, o , neč takga« je mòncau Francl« sam lih mim sn šou pa sn patrkou.«

Takat ga je Julka, iskušena mpa kšajt kòt je bla, pategnila nuotr u bajta. Mimgriede sta tòk rešila zagata akul pazdraulejne m pa tadrugih nepatríbnih ibng. Siedla sta na kauč, àna pa mu je natačila en glaš ta nawadnga wina. Neč se ni branu, tud če ni biu weč trízn. U resnic niti ni teu bit trízn. Pal bi gwišn ušou!

»Scat me!« je djau, ka ni wídu kej družga rečť.

»O, le pejd,« je djala Julka.

»Ta druge urata na lívi stròn.«

Ka je pršu nazaj, je že mislu de bi se kar paslawil, takat pa ga je že napou gàla Julka zagrabila, abrnila m pa fliklna na kauč. Zej pa pati nazaj ni blu weč. Franci je grabu, mòčkou m pa sàpu gar na bab, ana ga je pa useglih pruobala mal pamerit. De na garì wàda, de se neč na mdi, de je tríba bel pačas.

Wondr pa se je Francinu rís zdíl, de lih garì, de je use makru m pa de ga že use bali dal spàdaj. Pa še u glau de se mu wrti.

Useglih je àna use spelala da načrtwanga kànca. Franci se je pa ani menut razsajejne pa tistmu kauču, uglihou mpa stròšn slabú se je pačutu. Naruodn mu je blu, prčakòwou je, de bo welik búli, zej si je želú pa sam čimprej stran.

»A je blu ta prwič?« ga je takat prašala. Gliedala ga je prefriganu in lih de se ni smejala zrom, tòk de je biu Franci še bel na tleh. Neč ni adgaúru, sam abláču se je prou hitr, de bi ja čimprej šou. Neč ga ni zadržwala. Sam pasmejala se mu je prou prjaznu pa de nej še kdaj pride na kešn glaš mu je rèkla.

Takat se je pa Franci kar naenkat abrnú m pa prou ihtau siknu:

»Ni blu ta prwič ne, de wíš. Ni blu ne! Welik sn jih žè«

Pal je mal pačakou m pa prou jéznu djau: »sam de bi je pa kešna imíla tok nizku dal spadaj kòt ti ... kej takga pa še nè!«

... in je zbezleu pa griču nazaj pròd aštari!

reglmontl - dežni plašč

tretwar - pločnik

pred špíglam - pred ogledalom

warh - vrh

kwa - kaj

parznat - pripoznati

ksiht - obraz